HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

משום ר' שילא אמרו חתן פטור. מקריאת שמע דטריד ושאר כני מופה חייבין ולית להו להני תנאי העוסק במצוה פטור מן המצוה: **מגרייהן.** הלוקחין מהן כדי למכור ולהמציאן לגריך להם: **מוכרי פלגא.** לגיליא: **הולכי דרכים ביום פטורין מן הסוכה ביום.** לכתיב בסוכות תשבו (ויקרא כג) כעין ישיבת ביתו כשאר כל השנה תהיו נמנע מלכת בדרך כשהוליך כך כל ימות החג שאינו יוצא עוד לא הגריכו הכתוב למנוע: **הולכי לדבר מצוה פטורין ביום ובלילה.** אף על פי שאין הולכין אלא ביום ומשום לטרודים ולוחצים במשמעת המצוה ובמיקוניה פטורין מן המצוה: **שלוחי מצוה אינן.** שאינו עוסק במצוה בשעת עשייתה: **ואפילו חש בעיניו.** אפילו חש בעיניו שאין בו סכנה: **ואפילו חש בראשו.** שאין בו סכנה: **ואפילו חש בראשו ארשב"ג.** אפילו חש בראשו ואפילו חש בעיניו ארשב"ג: **פעם אחת חשתי בעיני בקיסרי.** שהיה חש בעיניו: **והתיר ר' יוסי בריבי לישן אני ומשמשי חוץ לסוכה.** שהיה חש בעיניו: **רב שרא לרב אחא ברדלא למגנא בכילתא בסוכה משום** בקי **רבא שרא ליה לרבי אחא בר אדא למגנא בר ממטללתא משום סירחא דגרגישתא רבא לטעמיה דאמר רבא מצטער** פטור מן הסוכה **והא אנן תנן חולין ומשמשיהם פטורים מן הסוכה חולה אין מצטער לא אמרי חולה הוא ומשמשיו פטורים** מצטער הוא פטור משמשיו לא: **אוכלים אכילת עראי חוץ לסוכה:** וכמה **אכילת עראי אמר רב יוסף** תרתי או תלת **ביעי א"ל אבי והא זימנין סגיאין סגי ליה לאינש בהכי והוה ליה סעודת קבע אלא אמר אבי** כדטעמים **בר בי רב ועייל לכלה** ת"ר **אוכלין אכילת עראי חוץ לסוכה** ואין **ישנים שינת עראי חוץ לסוכה** מ"ט אמר רב אשי **גזרה שמא ירדם** א"ל **אבי אלא הא דתניא ישן אדם שינת עראי בתפילין אבל לא שינת קבע ליחוש שמא ירדם אמר רב יוסף בריה דרב עילאי במוסר שינתו לאחרים מתקיף ליה רב משרשיא** ערביך ערבא צריך משום רבי שילא אמרו חתן פטור והשושבינין וכל בני החופה חייבין ר"ח חנניא בן עקביא כותבי ספרים תפילין ומזוזות הן ותגריהן ותגרי תגריהן וכל העוסקין במלאכת שמים לאתויי מוכרי תכלת פטורין מק"ש ומן התפלה ומן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה לקיים דברי ר' יוסי הגלילי שהיה רבי יוסי הגלילי אומר העוסק במצוה פטור מן המצוה ת"ר הולכי דרכים ביום פטורין מן הסוכה וחייבין בלילה הולכי דרכים בלילה פטורין מן הסוכה וחייבין ביום הולכי דרכים ביום ובלילה פטורין מן הסוכה בין ביום ובין בלילה הולכין לדבר מצוה פטורין בין ביום ובין בלילה כי הא דרב חסדא ורבה בר רב הונא כי הוו עיילי בשבתא דרגלא לבי ריש גלותא הוו גנו ארקתא דסורא אמרי אנן שלוחי מצוה אנן ופטורין ת"ר שומרי העיר ביום פטורין מן הסוכה ביום וחייבין בלילה שומרי העיר בלילה פטורין מן הסוכה בלילה וחייבין ביום שומרי העיר בין ביום ובין בלילה פטורים מן הסוכה בין ביום ובין בלילה שומרי גנות ופרדסים פטורין בין ביום ובין בלילה ולעבדי סוכה התם וליתבו אביי אמר תשבו כעין תדורו רבא אמר פרצה קוראה לגנב מאי בינייהו איכא בינייהו דקא מנטר כריא דפירי חולים ומשמשיהם: תנו רבנן חולה שאמרו לא חולה שיש בו סכנה אלא אפילו חולה שאין בו סכנה אפי' חש בעיניו ואפילו חש בראשו ארשב"ג פעם אחת חשתי בעיני בקיסרי והתיר ר' יוסי בריבי לישן אני ומשמשי חוץ לסוכה רב שרא לרב אחא ברדלא למגנא בכילתא בסוכה משום בקי רבא שרא ליה לרבי אחא בר אדא למגנא בר ממטללתא משום סירחא דגרגישתא רבא לטעמיה דאמר רבא מצטער פטור מן הסוכה והא אנן תנן חולין ומשמשיהם פטורים מן הסוכה חולה אין מצטער לא אמרי חולה הוא ומשמשיו פטורים מצטער הוא פטור משמשיו לא: אוכלים אכילת עראי חוץ לסוכה: וכמה אכילת עראי אמר רב יוסף תרתי או תלת ביעי א"ל אבי והא זימנין סגיאין סגי ליה לאינש בהכי והוה ליה סעודת קבע אלא אמר אבי כדטעמים בר בי רב ועייל לכלה ת"ר אוכלין אכילת עראי חוץ לסוכה ואין ישנים שינת עראי חוץ לסוכה מ"ט אמר רב אשי גזרה שמא ירדם א"ל אבי אלא הא דתניא ישן אדם שינת עראי בתפילין אבל לא שינת קבע ליחוש שמא ירדם אמר רב יוסף בריה דרב עילאי במוסר שינתו לאחרים מתקיף ליה רב משרשיא ערביך ערבא צריך

חתן פטור מקריאת שמע. לטריד ושאר כני מופה חייבין ולית להו להני תנאי העוסק במצוה פטור מן המצוה: **מגרייהן.** הלוקחין מהן כדי למכור ולהמציאן לגריך להם: **מוכרי פלגא.** לגיליא: **הולכי דרכים ביום פטורין מן הסוכה ביום.** לכתיב בסוכות תשבו (ויקרא כג) כעין ישיבת ביתו כשאר כל השנה תהיו נמנע מלכת בדרך כשהוליך כך כל ימות החג שאינו יוצא עוד לא הגריכו הכתוב למנוע: **הולכי לדבר מצוה פטורין ביום ובלילה.** אף על פי שאין הולכין אלא ביום ומשום לטרודים ולוחצים במשמעת המצוה ובמיקוניה פטורין מן המצוה: **שלוחי מצוה אינן.** שאינו עוסק במצוה בשעת עשייתה: **שומרי גנות ופרדסין.** אין זזין משם: **בעין תדורו.** כלרך שהוא לר כל השנה בשיתו הזקיקתו תורה להניח דיכתו ולדור כאן בסוכה עם מעותיו וכלי תשמישו ומצעותיו וזה אינו יכול להניחן שם מפני הטורח: **פרצה קוראה לגנב.** משל הדיוט הוא ואף כאן הגנב רואה אותו יושב בסוכה בלילה והוא נכנס וגונב הפירות לרוח אחרת: **כריא דפירי.** כרי של פירות שהוא תמיד לפניו ויכול לשומרן ואין כאן פרצה קוראה לגנב: **רבי יוסי ברבי.** יוסי החכם תריף שבדורו והוא ר' יוסי בן חלפתא: **למגנא בכילתא.** ואע"פ שיש לה גג וגבוהה עשרה והוי כאהלו תוך לסוכה: **משום בקי.** לינגל"ש: **סרחא דגרגישתא.** קרקע לבנה שהיו טחין בה קרקעית הסוכה: **מצטער.** שהסוכה מלערמו: **פרטי או חלש.** שאינו חש אלא פעמים יתן לתוך פיו מורסיינ"ש: **כדטעמים בר בי רב ועייל לכלה.** בצוקר כשהולכין לצית המדרש ודוחק שמא ימשכו השמועות וטועה מלא פיו ושותה: **ירדם.** שמא תחטפנו שינה וישן קבוע: **לאכל לא שינת קבע.** שמא יפיח בהן: **מוסר שינתו לאחר.** שמא יפיח בהן: **ערביך ערבא לריך.** שמא אף הוא יאכל ויש: **בין גרביו.** דודלי"ש בלע"ז: **רבא אמר.** לשמא ילדם לא חייסינן הלכך בתפילין שרי וסוכה היינו טעמא לאסור שינת ערעי לפי שאין קבע לשינה ואין כה חילוק בין קבע לערעי לענין סוכה שאין אדם קובע עלמו לשינה שפעמים שאינו אלא מנמנם מעט ודיו בך הלכך זו היא שינתו וגבי תפילין דטעמא שמא יפיח בהם ולאו משום חיסור שינה גנייס פורתא לא אתי לידי הפחה: **דניקיו להו בידיה.** לא קבע ולא ערעי שמא יפלו מידו: **דמנחי בריחיה.** ערעי מותר וקבע אסור שמא יפיח: **דפרים סודרא עלייהו.** שיאחז אלל מראשותיו בין קבע בין ערעי לאו אתה תורה למלאכי השרת: **וראה קרי.** צריך לסלקן מרחשו בעוד הקרי עליו: ולא אלא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן במניח ראשו בין ברכיו עסקינן רבא אמר אין קבע לשינה תני חדא ישן אדם בתפילין שינת ערעי אבל לא שינת קבע ותניא אידך בין קבע בין ערעי ותניא אידך לא קבע ולא ערעי לא קשיא הא דנקיט להו בידיה הא דמנחי ברישיה הא דפרים סודרא עלויה וכמה שינת ערעי תני רמי בר יחזקאל כדי הילוך מאה אמה תניא נמי הכי הישן בתפילין ורואה קרי אוחז ברצועה ואינו

מסורת הש"ס

ו) [ערכין ג:], ב) [גיטין ל:], ג) [תוספ' פ"ב ה"ג], ד) [נקמן כו. כח: ערכין ג:], ה) [רה"ל לכתוב בסוכות תהיו אלא תשבו היינו ישיבה דרך עיכוב והיינו כעין תדורו תוי"ט פוף מ"ד], ו) [תוספתא פ"ב ה"ב], ז) [ערוך פי' שכן קורין לפשפש בערבי וי"ל וכוכים קטנים], ח) ע"ז ג:, ט) [נקמן כז.], י) [סה], כ) [גרלה דהיינו רב אשי הקדמון דאל"כ אין יכולין שאביי הוא ור' יוחנן תלמידי רבי אלעזר ורבא תלמיד רב נחמן קודם רבא כדאיתא בתוספות סה. ויבוס שמא רבא טלה רב אשי כדאי קדמון עב:], ל) [גיטין כח:], מ) [נקמן מג:] נרכות כג:, נ) [ע' תוספות קידושין מח: סד"ה הא נמיסין], ס) [ויקרא כג], ע) [לף כז.].

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה משום רבי וכו' הלכה כן כדפירשתי:

מוסף רש"י

שלוחי מצוה אנן. להקניל פני רבים גולה, דמייה אדם להקניל פני רבו גרגל ופטרינן, כדתנן שלוחי מצוה פטורין מן הסוכה (לעיל י:). **כדטעמים בר בי רב.** דהיינו כבילה, דכבילה טוכל הרבה בבליעה אחת היא, כדתמרינן בפ' בתרא דיומא (פ). מכל האוכל אתר יאכל (לקמן כז.).

רבינו חננאל

משום ר' שילא אמרו, חתן פטור, וכל השושבינין וכל בני החופה חייבין. תניא ר' חנניה בן עקביא אומר (מוכרי) [כותבי] ספרים ותפילין ומזוזות הן ותגריהן ותגרי תגריהן, וכל העוסקים במלאכת שמים, לאתויי מוכרי תכלת, פ) שחייבין בקריאת שמע, ופטורין מן התפלה ומן התפילין, ומכל מצות האמורות בתורה, לקיים דברי ר' יוסי הגלילי דאמר העוסק במצוה פטור מן המצוה. ת"ר הולכי דרכים ביום, פטורים מן הסוכה ביום וחייבים בלילה. הולכי דרכים בלילה, פטורים בלילה וחייבים ביום. הולכי לדבר מצוה פטורים ביום ובלילה, כדרב חסדא ורבה בר רב הונא, הוו אתו לשבתא

רבינו חננאל (המשך)

דרגלא, הוו גנו ארקתא דנהרא, אמרי אנן שלוחי מצוה אנן ופטרינן. ת"ר שומרי העיר ביום, פטורין מן הסוכה ביום וחייבין בלילה. שומרי העיר בלילה, פטורים מן הסוכה בלילה וחייבין ביום. שומרי גנות ופרדסים, פטורים ביום ובלילה. חולין ומשמשיהן פטורין מן הסוכה. ת"ר לא חולה שיש בו סכנה אלא אפי' חולה שאין בו סכנה, ואפי' חש בעיניו או בראשו, וכן הלכה. ואסיקנא חולה, הוא ומשמשיו פטורים מן הסוכה, אבל המצטער הוא לבדו פטור. ואפי' אינו מצטער אלא משום בקי, או משום סירחא וכיוצא בה, פטור. וכל שכן אם מצטער בדבר שלמעלה מאלו. כמה היא אכילת עראי ששנינו שאוכלין חוץ לסוכה, רב יוסף אמר שתים ושלש לגימות, אביי אמר כדטעמים בר בי רב מידי ועייל לכלה. **תני חדא** ישן אדם בתפילין שינת עראי אבל לא שינת קבע, בדמנחי ברישיה. ישן בין קבע בין עראי, בדמפריס סודרא עלייהו. לא קבע ולא עראי, בדנקיט להו בידים. **תניא** הישן בתפילין וראה קרי, אוחזן ברצועה

ז) לפנינו בס"ק ובכי"ק הגי' פטורין מק"ש, ומלוי דע"ס נפל בדברי רבינו וקצת י"ל ע"פ דברי המוס' ד"ה חתן וכו"ק.

עין משפט נר מצוה

לד א מיי' פ"ד מהל' ק"ש הלכה ו סמג עשין יט טוש"ע ס"א סי' נח ע סעיף ג:
לה ב טוש"ע ס"א סי' נח סעיף ה:
לו ג מיי' פ"ו מהלכות סוכה הלכה ד סמג עשין מג טוש"ע ס"א סי' תרמ סעיף ה:
לז ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ט:
לח ה ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף י:
לט ז ח מיי' שם הלכה ג טוש"ע שם סעיף ג:
מ ט מיי' שם טוש"ע שם סעיף ד:
מא י כ ל מיי' שם הלכה ו סמג עשין מג טוש"ע ס"א סי' תלט סעיף ב:
מב מ נ מיי' פ"ד מהל' תפילין הלכה טו טז סמג עשין כב טוש"ע ס"א סי' מד:
מג ס טוש"ע ס"א סי' מ סעיף ז:

לעזי רש"י

צינצל"ש (צילצל"ש). יתושים.
מורשיל"ש. מלוא הפה.

(ע"ז קף כמ.) גבי עין שמרדה: **משום** בקי. ואע"פ שפק"ק (קף יפ.) דרש רבה בר רב הונא מותר ליתן בכילת חתנים אע"פ שיש לה גג ואע"פ שגבוהה עשרה אין הלכה (ה) (כרבה) כדפירשתי שם: **תרתי** (או) **תלת.** פירש בקונט' שתים או שלש פעמים יתן לתוך פיו מורסי"ל בלע"ז ויש ספריס שכתוב בהן תרתי תלת ביעי והכל אחד כדמוכח לקמן(ו) גבי ליתא תיהוי תיובתיה דרב יוסף ואביי דשניעו בית הבליעה כגיאה ולבסוף מסיק לדטעים בורגא מדרבנן ומזיל לכלה זה מלא פיו דהיינו כגיאה ושיעור זה דוקא בפת דפירי ללו בעו סוכה כדמסיק פרק בתרא דיומא (קף עט: ושם) דקבע דידהו כתכילת ערלי דפת:

אבל שינת קבע לא. והא דתמרי פרק בתרא דיומא (שבת קף מט. ושם) תפילין בריכין גוף נקי כתיב בעל כנפיה ואמר אביי שלש יפיח בהן ורבא אמר שלש יפיח בהן ללו דאביי ליתן להן מלא קבר אלא שינת קבע לא יפיח בהן גופיה הכא שלש קבר אע"פ שאינו זהיר בשינה כתיב מניחן כיון דזהיר שלש יפיח בשינה גופיה שלש יפיח: **הישן בתפילין.** ממון הלמון משמע דרבי יעקב ורבי אחאי שינת קבע דאי ללו הכי אמאי פליגי וי"ל דכולהו מודו בשינת קבע לאסיר ופליגי במילתיה דרבי נתן דבשמוד דשרי ליתן בתפילין ביום שאין דרכו ליתן שינת קבע ובלילה מוכן תפילו לשינת ערעי דלמא ממליך ויתן שינת קבע ור' יעקב לא חייש דלמא ממליך: